

Nr 42.

Av herr **Helgesson m. fl.**, *angående utredning om utläggande av cykelbanor vid infartsvägarna till städerna m. m.*

Trafiken på gator och vägar efter krigsslutet torde bli ett problem som statsmakterna redan nu borde taga i beaktande. Utvecklingen torde kunna förutses bli den att av ekonomiska och andra skäl yrkestrafiken kommer att för en tid framåt bibehålla nu inmonterade gengasverk. Samtidigt kommer den för närvarande nästan helt avregistrerade privata bensindrivna motorfordonsparken att successivt tagas i bruk för att inom loppet av ett par år ytterligare utökas. Härtill kommer en från förkrigstiden avsevärt ökad skara cyklisterna som av förhållandenas makt kommit att bli rätt odisciplinerad och som framför allt saknar vana att färdas samman med en större mängd motorfordon. De nytillkommande motorförarna i sin tur äro helt otränade att köra på trafikleder, fyllda av cyklisterna. Dessa sistnämndas antal kommer helt säkert inte att nämnvärt minska i och med krisförhållandenas avveckling, och en dylik är ej heller önskvärd. För stora befolkningsgrupper har cykeln blivit ett närtrafikmedel av största värde, som icke inom överskådlig framtid torde komma att ersättas av andra kommunikations- och samfärdsmedel eller på annat sätt mista sin betydelse. Cykeln löser smidigt och på ett ekonomiskt fördelaktigt sätt kommunikationsproblemet för inom fabriker, industrier och kontor sysselsatta och ger därmed möjligheter till ett friare bostadsval. För befolkningen på vår landsbygd med dess gleasa bebyggelse och långa avstånd har cykeln blivit av alldeles särskild betydelse. På landsbygden brytes den förut tyngande isoleringen genom cykeln, som sätter människorna i kontakt med varandra. Då freden inträder ha vi sannolikt att räkna med en trafik, som icke blott är större än den vi nu ha utan även större än den vi hade före krisen och som kommer att successivt ytterligare utvecklas och utvidgas, en trafik, som kan bedömas bli avsevärt mera riskfylld och svårbemästrad än någonsin tidigare. För denna trafik ha vi att tillgå praktiskt taget samma gatu- och vägutrymme som stod till buds före krisen och som redan då visade sig vara otillräckligt och bristfälligt i trafiksäkerhetskänseende.

Särskilt infartsvägarna till städerna och vägarna genom tätbebyggda orter och samhällen och även i övrigt livligt trafikerade trafikstråk torde genom den ökade trafikens ansvallning bli synnerligen hårt belastade. Med hänsyn till behovet och inte minst ur trafiksäkerhetsfrämjande syfte torde lämpligen övervägas om differentiering av trafiken borde vidtagas i så måtto att särskilda cykelbanor byggas där trafikbehovet så kräver. I den händelse att en arbetslöshetskris inställer sig efter fredsslutet torde anläggandet av cykel-

banor på vägarna böra betraktas som lämpliga sysselsättningsobjekt för arbetslösa. Arbetet för trafiksäkerhetens främjande kan utövas i olika former, där anläggandet av särskilda cykelbanor utgör en betydelsefull detalj i denna verksamhet. De kostnader som anläggandet av cykelbanor kommer att kräva av det allmänna återkomma med god förräntning genom minskningen i olycksfall inom trafiken och genom nedbringandet av de stora utgifter, som dessa medföra för samhället.

Efter vad vi kunnat finna har Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen icke äskat anslag för ifrågavarande ändamål. Huruvida så kommer att ske i förslag till allmän beredskapsstat är ej känt. Då emellertid ifrågavarande spörsmål måste anses vara i hög grad aktuellt anse vi det synnerligen önskvärt, att denna angelägenhet snarast blir föremål för statsmakternas prövning i samband med övriga efterkrigsproblem, vilka enligt riksdagens beslut böra utredas av särskilda sakkunniga.

Med stöd av vad som ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse hos Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam utredning om utläggandet av cykelbanor vid infartsvägarna till städerna, ävensom vid tätbebyggda orter och samhällen och annorstädes å vägar, där trafikintensiteten så påfordrar.

Stockholm i januari 1944.

Ragnar Helgesson.

Axel Löfgren.

Rob. Berg.

Nr 43.

Av herrar **Löfgren** och **Helgesson**, om anställande i statens tjänst av biträdespersonalen på häradsskrivarkontoren.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 53.)

Stockholm den 15 januari 1944.

Axel Löfgren.

Ragnar Helgesson.